

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 1296/2013

2019/EØS/28/74

av 11. desember 2013

om Den europeiske unions program for sysselsetting og sosial innovasjon (EaSI) og om endring av beslutning nr. 283/2010/EU om opprettelse av den europeiske mikrofinansieringsordningen Progress til fordel for sysselsetting og sosial integrasjon(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 46 bokstav d), artikkel 149, artikkel 153 nr. 2 bokstav a) og artikkel 175 tredje ledd,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til nasjonalforsamlingene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) I samsvar med kommisjonsmeldingen av 29. juni 2011 med tittelen «A budget for Europe 2020» der det anbefales å rasjonalisere og forenkle Unionens finansieringsordninger og skjerpe fokus på både tilleggsværdien for Unionen og virkninger og resultater, opprettes ved denne forordning Den europeiske unions program for sysselsetting og sosial innovasjon («programmet») med henblikk på å videreføre og utvikle den virksomheten som utøves på grunnlag av europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1672/2006/EF⁽⁴⁾, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011⁽⁵⁾, Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2012/733/EU⁽⁶⁾ og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 283/2010/EU,

som ligger til grunn for den europeiske mikrofinansieringsordningen Progress til fordel for sysselsetting og sosial integrasjon⁽⁷⁾ («ordningen»).

2) Det europeiske råd godkjente 17. juni 2010 Kommisjonens forslag til en Europa 2020-strategi for sysselsetting og smart, bærekraftig og inkluderende vekst («Europa 2020»), som omfatter fem overordnede mål (herunder dem som omhandler sysselsetting, kampen mot fattigdom og sosial utstøting samt utdanning) og sju flaggskipinitiativer, og som dermed utgjør en sammenhengende politisk ramme for det kommende tiår. Det europeiske råd gikk inn for full mobilisering av relevante unionsordninger og relevant politikk for å oppfylle de felles målene, og oppfordret medlemsstatene til å videreutvikle sine samordnede tiltak.

3) I samsvar med artikkel 148 nr. 4 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) vedtok Rådet 21. oktober 2010 retningslinjer for sysselsettingspolitikk som sammen med de overordnede retningslinjene for medlemsstatenes og Unionens økonomiske politikk, som er vedtatt i samsvar med 121 i TEUV, utgjør de integrerte retningslinjene for Europa 2020-strategien. Programmet bør bidra til å nå Europa 2020-målene, særlig målene om fattigdomsreduksjon og sysselsetting, som definert i retningslinjene for sysselsetting. For dette formål bør programmet støtte gjennomføringen av flaggskipinitiativene, særlig «European Platform against Poverty and Social Exclusion», «Agenda for New Skills and Jobs» samt «Youth on the Move» og sysselsettingspakken for ungdom.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 347 av 20.12.2013, s. 238, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 151/2014 av 27. juni 2014 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter, se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 71 av 27.11.2014, s. 59.

⁽¹⁾ EUT C 143 av 22.5.2012, s. 88.

⁽²⁾ EUT C 225 av 27.7.2012, s. 167.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 21. november 2013 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsavgjørd nr. 1672/2006/EF av 24. oktober 2006 om skiping av eit fellesskapsprogram for sysselsetjing og sosial solidaritet — Progress (EUT L 315 av 15.11.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011 av 5. april 2011 om fri rørsle for arbeidstakarar innanfor Unionen (EUT L 141 av 27.5.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommisjonens gjennomføringsavgjørd 2012/733/EU av 26. november 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 492/2011 om formidling av ledige stillingar og søknader om arbeid, og om vidareføring av EURES (EUT L 328 av 28.11.2012, s. 21).

4) I Europa 2020-strategiens flaggskipinitiativer med tittelen «European Platform against Poverty and Social Exclusion» og «Innovation Union» framholdes sosial innovasjon som et effektivt verktøy for å håndtere de sosiale utfordringene som oppstår som følge av en aldrende befolkning, fattigdom, arbeidsløshet, nye arbeidsmønstre og livsstiler samt borgernes forventninger til sosial rettferdighet, utdanning og helsetjenester. Programmet bør støtte tiltak som styrker sosial innovasjon for å håndtere sosiale behov som ikke dekkes eller som ikke dekkes i tilstrekkelig grad, når det gjelder å bekjempe fattigdom og sosial utstøting, fremme høy sysselsetting som er bærekraftig og av god kvalitet, sikre tilstrekkelig og fattigdomsforebyggende

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 283/2010/EU av 25. mars 2010 om opprettelse av den europeiske mikrofinansieringsordningen Progress til fordel for sysselsetting og sosial integrasjon (EUT L 87 av 7.4.2010, s. 1).

- sosial trygghet, forbedre arbeidsvilkårene og øke adgangen til utdanning for sårbare personer, idet det tas behørig hensyn til de regionale og lokale myndighetenes rolle. Programmet bør også fungere som en katalysator for tverrnasjonale partnerskap og sammenkopling av nett mellom aktører fra den offentlige, private og tredje sektor, samt støtte dem i å utforme og gjennomføre nye metoder for å håndtere akutte sosiale behov og utfordringer.
- 5) Programmet bør særlig bidra til å identifisere og analysere nyskapende løsninger samt øke den praktiske gjennomføringen av dem ved hjelp av nyskapende sosialpolitiske prosjekter, for om nødvendig å bistå medlemsstatene med å effektivisere sine arbeidsmarkeder og ytterligere forbedre sin politikk for sosial trygghet og integrasjon. Nyskapende sosialpolitiske prosjekter er prøving i praksis av sosial innovasjon, basert på prosjekter. De gjør det mulig å innhente opplysninger om hvorvidt den sosiale nyskapingen er gjennomførbar. Det bør være mulig for vellykkede ideer å bli videreført i større skala med økonomisk støtte fra Det europeiske sosialfond (ESF) og fra andre kilder.
  - 6) Den åpne samordningsmetoden som har vist seg å være fleksibel og effektiv i drift på områdene sysselsetting og sosialpolitikk, bør få bred anvendelse og bør dra nytte av de tiltakene som får støtte gjennom programmet.
  - 7) Framskritt mot en sosialt og miljømessig bærekraftig utvikling i Europa krever at det forutsees og utvikles nye ferdigheter og ny kompetanse slik at det skapes bedre vilkår for å skape arbeidsplasser, sysselsettingskvalitet og arbeidsvilkår gjennom oppfølgingstiltak innen utdanning, arbeidsmarkedspolitik og sosialpolitikk i forbindelse med omstillinger av bransjer og tjenester. Programmet bør derfor bidra til å fremme «grønn» og «hvit» sysselsetting og arbeidsplasser innen IKT, som er bærekraftig og av god kvalitet, og bør foregripe og utvikle nye ferdigheter og ny kompetanse til fordel for nye arbeidsplasser som er bærekraftige og av god kvalitet, ved å knytte sysselsettingspolitikk og sosialpolitikk til industri- og strukturpolitikk, og ved å støtte overgangen til en ressurseffektiv økonomi med lave karbonutslipp. Programmet bør særlig fungere som en katalysator for å utforske arbeidsplasspotensialet i den offentlige sektorens «grønne» økonomi og sosiale investeringer, samt i lokale og regionale sysselsettingsinitiativer.
  - 8) Der det er relevant bør programmet ta hensyn til den territoriale dimensjonen av arbeidsløshet, fattigdom og sosial utstøting og særlig til de voksende ulikheter som finnes innenfor og mellom regioner, mellom landdistrikter og byer samt innenfor byer.
  - 9) Det er nødvendig å konsolidere de sosiale dimensjonene i det indre marked. I lys av behovet for å styrke tilliten til det indre marked, herunder den frie bevegelighet for tjenester, ved å overholde arbeidstakernes rettigheter, er det nødvendig å sikre både arbeidstakernes og entreprenørers rett til fri bevegelighet på like vilkår i hele Unionen.
  - 10) Programmet bør i samsvar med Europa 2020-strategien ta sikte på en sammenhengende tilnærming for å fremme en sysselsetting som er bærekraftig og av god kvalitet, og for å bekjempe og forebygge sosial utstøting og fattigdom, samtidig som det tas hensyn til behovet for likestilling mellom kvinner og menn. Gjennomføringen av programmet bør rasjonaliseres og forenkles, særlig ved å opprette et sett av felles bestemmelser som blant annet omfatter generelle mål samt overvåkings- og vurderingsordninger. Programmet bør fokusere på prosjekter som uavhengig av størrelse tilfører Unionen en tydelig tilleggsverdi. For å redusere den administrative byrden bør programmet støtte skaping og utvikling av nett og partnerskap. Dessuten bør det i større grad benyttes forenklede kostnadsalternativer (engangsbeløp og finansiering etter faste satser), særlig med hensyn til å gjennomføre programmer for mobilitet, samtidig som det sikres innsyn i saksbehandlingen. Programmet bør være en ettstedshandel for tilbydere av mikrofinansiering på unionsplan, som yter finansiering til mikrokreditter og sosialt entreprenørskap, forenkler tilgangen til lån og yter faglig støtte.
  - 11) Med tanke på programmets begrensede midler og forhåndstildelingen av disse midlene til de ulike programdelene, bør det gis finansieringsprioritet til å utvikle strukturer med en tydelig mangfoldiggjørende virkning som også vil gagne annen virksomhet og andre initiativer. Det bør også treffes tiltak for å unngå enhver mulighet for overlapping og/eller dobbeltfinansiering med andre midler eller programmer, særlig ESF.
  - 12) Unionen bør sørge for å ha faktiske opplysninger som bygger på en pålitelig analyse, for å støtte utformingen av politikken på sysselsettingsområdet og det sosiale området, og det bør særlig tas hensyn til virkningen av finanskriser og økonomiske kriser. Disse opplysningene øker verdien av nasjonale tiltak ved å skape en unionsdimensjon og et sammenligningsgrunnlag for innsamling av data, og ved å utvikle statistiske verktøyer og metoder samt felles indikatorer med henblikk på å danne et fullstendig bilde av situasjonen når det gjelder sysselsetting, sosialpolitikk og arbeidsvilkår i hele Unionen, og sikre en vurdering av programmets og politikkenes effektivitet som er av høy kvalitet, slik at blant annet målene i Europa 2020-strategien kan nås.

- 13) Unionen har enestående muligheter til å skape en plattform for å utveksler erfaringer om politikk og gjensidig læring mellom stater som deltar i programmet på områdene sysselsetting, sosial trygghet og sosial integrasjon samt sosialt entreprenørskap. Kunnskap om gjennomført politikk i andre stater og om resultatene av den, herunder resultater oppnådd gjennom nyskapende sosialpolitiske prosjekter på lokalt, regionalt og nasjonalt plan, utvider de politiske beslutningstakernes muligheter og utløser dermed utvikling av ny politikk.
- 14) Det er en vesentlig del av Unionens sosialpolitikk å sikre at det finnes minstestandarder og at arbeidsvilkårene i Unionen hele tiden forbedres. Unionen spiller en viktig rolle når det gjelder å sikre at den rettslige rammen tilpasses utviklingen av arbeidsmønstre og nye helse- og sikkerhetsrisikoer, idet det tas hensyn til prinsippene om anstendig arbeid og intelligent regulering. Unionen har også en viktig rolle når det gjelder å finansiere tiltak som forbedrer overholdelsen av arbeidsstandarder etter ratifiserte konvensjoner under Den internasjonale arbeidsorganisasjon (ILO) og unionsregler om vern av arbeidstakernes rettigheter. Dette er særlig tilfellet for tiltak som er holdnings- og skapende (f.eks. ved sosial merking), for å spre opplysninger og fremme debatt om viktige utfordringer og politiske spørsmål som gjelder arbeidsvilkår, herunder mellom partene i arbeidslivet og andre berørte parter, samt for å fremme tiltak for balanse mellom arbeid og fritid, for å iverksette forebyggende tiltak og for å fremme en forebyggende kultur på området helse og sikkerhet på arbeidsplassen.
- 15) Partene i arbeidslivet og organisasjoner fra det sivile samfunn spiller en nøkkelrolle i å fremme sysselsetting av god kvalitet, bekjempe sosial utstøting og fattigdom, samt i å bekjempe arbeidsløshet. Derfor bør partene i arbeidslivet og organisasjonene fra det sivile samfunn der det er hensiktsmessig, delta i gjensidig læring og i å utvikle, gjennomføre og spre ny politikk. Kommisjonen bør informere og drøfte resultatene av gjennomføringen av programmet med Unionens parter i arbeidslivet og organisasjoner fra det sivile samfunn.
- 16) Unionen har som mål å styrke den sosiale dimensjonen av globaliseringen og bekjempe sosial dumping ved å fremme et anstendig arbeid og anstendige arbeidsstandarder, ikke bare i stater som deltar i programmet, men også internasjonalt, enten direkte overfor tredjestater eller indirekte gjennom samarbeid med internasjonale organisasjoner. Det bør derfor utvikles passende forbindelser med tredjestater som ikke deltar i programmet, med henblikk på å oppfylle målene i programmet, idet det tas hensyn til eventuelle relevante avtaler mellom disse statene og Unionen. Dette kan innebære at representanter for disse tredjestatene deltar i arrangementer av gjensidig interesse (som konferanser, arbeidsgrupper og seminarer), som finner sted i stater som deltar i programmet. Dessuten bør det utvikles et samarbeid med de berørte internasjonale organisasjonene, særlig ILO og andre relevante FN-organer, Europarådet og Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD), slik at programmet gjennomføres idet det tas hensyn til disse organisasjonenes rolle.
- 17) I samsvar med artikkel 45 og 46 i TEUV fastsettes det i forordning (EU) nr. 492/2011 bestemmelser om å oppnå fri bevegelighet for arbeidstakere på grunnlag av likebehandling ved å sikre et nært samarbeid mellom medlemsstatenes sentrale arbeidsformidlinger innbyrdes og med Kommisjonen. EURES, som er det europeiske nettverket for arbeidsformidlinger, bør forbedre arbeidsmarkedene ved å legge til rette for frivillig geografisk mobilitet over landegrensene for arbeidstakere, skape større åpenhet på arbeidsmarkedet, sikre arbeidsformidling og støtte virksomhet innen formidling, rekruttering, rådgivning og veiledning på nasjonalt og tverrnasjonalt plan og dermed bidra til å nå målene i Europa 2020-strategien. Medlemsstatene bør oppmuntres til å integrere EURES-tjenester ved å gjøre dem tilgjengelige i en ettstedshandel, når det er hensiktsmessig.
- 18) EURES' virkeområde bør utvides til å omfatte utvikling av og støtte til målrettede programmer for mobilitet etter forslagsinnbydelse på unionsplan, med henblikk på å fylle ledige stillinger i tilfeller der det er fastslått mangler på arbeidsmarkedet. I samsvar med artikkel 47 i TEUV bør disse programmene bidra til å fremme frivillig mobilitet blant unge arbeidstakere i Unionen. Målrettede programmer for mobilitet, for eksempel de som bygger på det forberedende tiltaket «Din første EURES-jobb», bør gjøre det lettere for unge å benytte sysselsettingsmulighetene og få ansettelse i en annen medlemsstat og bør også stimulere arbeidsgiverne til å opprette arbeidsplasser for unge mobile arbeidstakere. Programmer for mobilitet bør likevel ikke få Unionen og medlemsstatene til å avstå fra å hjelpe unge med å finne arbeid i sitt hjemland.
- 19) I mange grenseregioner spiller EURES-partnerskap over landegrensene en viktig rolle i utviklingen av et reelt europeisk arbeidsmarked. EURES-partnerskap over landegrensene omfatter minst to medlemsstater eller én medlemsstat og en annen deltakerstat. Dermed er de tydelig tverrgående og utgjør en kilde til tilleggsverdi for Unionen. EURES-partnerskap over landegrensene bør derfor fortsatt støttes gjennom horisontal unionsvirksomhet, med mulighet for å bli supplert av nasjonale ressurser eller av ESF.

- 20) Vurderingen av EURES-virksomhet bør ta hensyn til kvalitative og kvantitative kriterier. Ettersom utgående arbeidsformidling i én medlemsstat fører til inngående arbeidsformidling i en annen, og er avhengig av et arbeidsmarked i stadig endring og de tilhørende mobilitetsmønstrene, bør vurderingen ikke bare fokusere på inn- eller utgående arbeidsformidling i de enkelte medlemsstatene, men også på aggregerte tall på unionsplan. Dessuten bør man huske på at rådgivning ikke nødvendigvis fører til målbar mobilitet eller formidling av arbeidsplasser.
- 21) Ifølge Europa 2020-strategien og særlig retningslinje 7 fastsatt i rådsbeslutning 2010/707/EU⁽¹⁾, er selvstendig virksomhet og entreprenørskap avgjørende for å oppnå smart, bærekraftig og inkluderende vekst.
- 22) Mangel på tilgang til kreditt, egenkapital eller egenkapitallignende midler er en av de største hindringene for å etablere nye foretak, særlig blant dem som befinner seg lengst vekk fra arbeidsmarkedet. Unionen og medlemsstatene må intensivere sine tiltak på dette området for å utvide tilførselen av og tilgangen til mikrofinansiering og innfri behovene til dem som har mest bruk for det, herunder særlig arbeidsløse, kvinner og sårbare personer som ønsker å starte eller utvikle en svært liten bedrift, også som selvstendig næringsdrivende, men som ikke har tilgang til kreditt. Dessuten utgjør svært små bedrifter flertallet av nystartede foretak i Unionen. Det bør derfor være mulig for mikrokreditter å fungere som et middel til å oppnå tilleggsverdi og konkrete resultater raskt. I første omgang opprettet Europaparlamentet og Rådet ordningen i 2010. Formidlingen av opplysninger om mikrofinansieringsmuligheter på unionsplan og på medlemsstatsplan bør forbedres for bedre å nå ut til dem som har behov for mikrofinansiering.
- 23) Mikrofinansiering og støtte til sosialt entreprenørskap bør nå ut til potensielle mottakere og bør ha en langvarig virkning. De bør bidra til høy sysselsetting som er bærekraftig og av god kvalitet, og virke som katalysator for både økonomisk politikk og politikken for lokal utvikling. For å maksimere mulighetene til å skape levedyktige foretak bør de tiltakene som omfatter mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap, ledsages av veilednings- og opplæringsprogrammer samt all relevant informasjon som bør ajourføres regelmessig og gjøres tilgjengelig for offentligheten av den aktuelle finansyteren. Det er for dette formål avgjørende at det skaffes tilstrekkelig finansiering, særlig gjennom ESF.
- 24) Bedre tilgang til mikrofinansiering på Unionens unge mikrofinansmarked gjør det nødvendig at den institusjonelle kapasiteten hos tilbyderne av mikrofinansiering styrkes, særlig hos mikrofinansieringsinstitusjoner som ikke er banker, i samsvar med kommisjonsmeldingen av 13. november 2007 med tittelen «A European Initiative for the development of micro-credit in support of growth and employment», og kommisjonsrapporten av 25. juli 2008 med tittelen «Promotion of Women Innovators and Entrepreneurship».
- 25) Den sosiale økonomien og sosialt entreprenørskap utgjør en integrert del av Europas mangfoldige sosiale markedsøkonomi og spiller en viktig rolle i å skape større sosial tilnærming i Europa. De bygger på prinsippene om solidaritet og ansvar, og om at enkeltpersoner og det sosiale målet skal gis forrang framfor kapital, samt på å fremme sosialt ansvar, sosial utjevning og sosial integrasjon. Foretak med et sosialt formål kan fungere som drivkraft for sosiale forandringer gjennom å tilby nyskapende løsninger som fremmer arbeidsmarkeder og sosiale tjenester som er tilgjengelige for alle. De kan derfor gi et verdifullt bidrag til å oppnå målet for Europa 2020-strategien. Programmet bør forbedre tilgangen til ulike typer finansiering for foretak med et sosialt formål ved at det opprettes egnede ordninger som imøtekommer deres særlige finansielle behov gjennom hele deres levetid.
- 26) For å utnytte erfaringene fra foretak som Den europeiske investeringsbank-gruppen bør Kommisjonen indirekte iverksette tiltak som omfatter mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap, ved å overlate budsjettgjennomføringsoppgaver til slike foretak i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽²⁾ («finansreglementet»). Bruken av Unionens ressurser samler vektstangvirkningen fra internasjonale finansinstitusjoner og andre investorer, skaper synergivirkninger mellom medlemsstatenes og Unionens tiltak og forener framgangsmåtene. Den forbedrer dermed tilgangen til finansiering for visse risikogrupper og unge, samt mikrofinansieringens evne til å nå ut til disse. Tilgangen til finansiering for svært små bedrifter, herunder selvstendig næringsdrivende og foretak med et sosialt formål, forbedres også. Unionen bidrar dermed til å utvikle den nye sosiale næringssektoren og mikrofinansmarkedet i Unionen og fremmer tverrnasjonal virksomhet. Unionens tiltak bør utfylle medlemsstatenes bruk av finansieringsordninger til mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap. De foretakene som har fått ansvaret for å gjennomføre tiltakene, bør sikre at de skaper en tilleggsverdi for Unionen og unngår dobbeltfinansiering med Unionens ressurser.

⁽¹⁾ Rådsavgjørelse 2010/707/EU av 21. oktober 2010 om retningslinjer for sysselsetjingspolitikken i medlemsstatene (EUT L 308 av 24.11.2010, s. 46).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansielle regler for Den europeiske unions alminnelige budsjett og om oppheving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).

- 27) I samsvar med Europa 2020-strategien bør programmet bidra til å håndtere det akutte problemet med arbeidsløshet blant unge. Unge bør derfor sikres en framtid og utsikten til å spille en nøkkelrolle i utviklingen av samfunnet og økonomien i Europa, noe som er særlig viktig i krisetider.
- 28) Programmet bør også understreke de små bedriftenes særlige rolle og betydning når det gjelder utdanning, sakkunnskap og tradisjonell fagkunnskap, samt sikre at unge har tilgang til mikrofinansiering. Programmet bør legge til rette for at beste praksis utveksles mellom medlemsstatene og andre stater som deltar i programmet, på alle disse områdene.
- 29) Programmets tiltak bør støtte medlemsstatenes og arbeidsmarkedsaktørens gjennomføring av rådsrekommendasjon av 22. april 2013⁽¹⁾ om opprettelsen av en ungdomsgaranti. I nevnte rekommendasjon fastsettes det at alle unge under 25 år bør motta et kvalitetstilbud om sysselsetting, videreutdanning, lære- eller praktikkantid senest fire måneder etter at de er blitt arbeidsløse eller har forlatt det formelle utdanningssystemet. Programmet bør legge til rette for at beste praksis utveksles mellom medlemsstatene og andre stater som deltar i programmet på dette området.
- 30) I henhold til artikkel 3 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union (TEU) og artikkel 8 i TEUV er det nødvendig å sikre at programmet bidrar til å fremme likestilling mellom kvinner og menn i alle programmets programdeler og virksomhet, herunder gjennom integrering av likestillingsaspektet og når det er relevant, gjennom særlige tiltak for å fremme sysselsetting og sosial integrasjon av kvinner. I henhold til artikkel 10 i TEUV bør programmet sikre at gjennomføringen av prioriteringene bidrar til å bekjempe forskjellsbehandling på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller overbevisning, funksjonshemning, alder eller seksuell legning. Det bør foretas overvåking og vurdering for å undersøke hvordan spørsmål om bekjempelse av forskjellsbehandling behandles innenfor programmets virksomhet.
- 31) Programmet Progress for tidsrommet 2007–2013 inneholder avsnitt med titlene «Ikke-diskriminering og mangfold» og «Likestilling mellom kvinner og menn», som skal videreføres og videreutvikles innenfor programmet Rettigheter, likestilling og unionsborgerskap for tidsrommet 2014–2020. Det er imidlertid meget viktig å opprettholde et sterkt fokus på likestilling mellom kvinner og menn og på ikke-diskriminering i alle relevante initiativer og tiltak som omfattes av dette programmet, særlig med hensyn til å forbedre kvinners deltaking i arbeidslivet og arbeidsvilkår, og for å fremme en bedre balanse mellom yrkes- og privatliv.
- 32) I henhold til artikkel 9 i TEUV og målene for Europa 2020-strategien bør programmet bidra til å sikre høy sysselsetting som er bærekraftig og av god kvalitet, til å sikre en tilstrekkelig sosial trygghet og til å bekjempe fattigdom og sosial utstøting, og bør ta hensyn til de kravene som er knyttet til et høyt vernenivå for menneskers helse.
- 33) Programmet bør utfylle andre unionsprogrammer og samtidig anerkjenne at hver ordning bør fungere etter sine særlige framgangsmåter. Derfor bør de samme støtteberettigede kostnadene ikke føre til dobbel finansiering. Med henblikk på å oppnå en tilleggsverdi og en merkbar virkning gjennom unionsfinansiering bør det utvikles nær samvirking mellom programmet, øvrige unionsprogrammer og strukturfondene, særlig ESF og sysselsettingsinitiativet for ungdom. Programmet bør utfylle andre unionsprogrammer og -initiativer som har fokus på å bekjempe arbeidsløshet blant unge.
- 34) Programmet bør gjennomføres slik at det blir lettere for vedkommende myndigheter i medlemsstatene å bidra til å oppfylle programmets mål.
- 35) For å sikre en mer effektiv kommunikasjon med offentligheten i alminnelighet og sterkere synergi-virkninger mellom de kommunikasjonstiltakene som iverksettes på Kommisjonens initiativ, bør de ressursene som i henhold til dette programmet settes av til informasjons- og kommunikasjonsvirksomhet, også bidra til å spre og framlegge informasjon om Unionens politiske prioriteringer knyttet til dette programmets generelle mål.
- 36) I denne forordning fastsettes det for hele programmets varighet en finansiell ramme som skal utgjøre det viktigste referansebeløpet for Europaparlamentet og Rådet under den årlige budsjettbehandlingen, som definert i nr. 17 i den tverrinstitusjonelle avtalen [av 2. desember 2013] mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om budsjett disiplin, samarbeid i budsjettsaker og god økonomistyring⁽²⁾.
- 37) Gjennom hele utgiftssyklusen bør Unionens økonomiske interesser ivaretas gjennom forholdsmessige tiltak, herunder ved å forebygge, påvise og etterforske uregelmessigheter, kreve tilbake midler som er tapt, betalt på feil grunnlag eller brukt på en feilaktig måte og, der det er hensiktsmessig, ilegge sanksjoner, i samsvar med finansreglementet.

⁽¹⁾ Rådsrekommendasjon av 22. april 2013 om opprettelse av en ungdomsgaranti (EUT C 120 av 26.4.2013, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 373 av 20.12.2013, s. 1.

- 38) For å sikre at programmet er tilstrekkelig fleksibelt for å imøtekomme stadig nye behov og tilsvarende politiske prioriteringer i løpet av hele programmets varighet, bør Kommissjonen gis myndighet til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV når det gjelder omfordeling av midler mellom programdelene og til de enkelte tematiske avsnittene innenfor programdelene. Når Kommissjonen forbereder og utarbeider delegerte rettsakter, bør den samtidig sikre at de relevante dokumentene sendes samtidig til Europaparlamentet og Rådet.
- 39) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommissjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- 40) Ettersom målene for denne beslutning ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 1) «foretak med et sosialt formål» et foretak som, uansett sin juridiske form
- a) i henhold til sine vedtekter eller andre rettslige dokumenter som det er stiftet på grunnlag av, har som sitt primære mål å oppnå en målbar, positiv sosial virkning, framfor å skape utbytte til sine eiere, medlemmer og aksjeeiere, og som
- i) leverer tjenester eller varer som gir et sosialt utbytte, og/eller
- ii) benytter en metode for å produsere varer eller tjenester som er et uttrykk for dets sosiale mål,
- b) først og fremst bruker sitt utbytte til å nå sitt primære mål og har forhåndsbestemte framgangsmåter og regler for all utdeling av overskudd til aksjeeiere og eiere, for å sikre at en slik utdeling ikke undergraver det primære målet, og
- c) drives i entreprenørånd, på en ansvarlig og gjennom-siktig måte, særlig ved å trekke inn arbeidstakere, kunder og parter som berøres av dets forretningsvirksomhet,

VEDTATT DENNE FORORDNING:

AVDELING I

FELLES BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

1. Ved denne forordning opprettes Den europeiske unions program for sysselsetting og sosial innovasjon («programmet»), som har som formål å bidra til å gjennomføre Europa 2020, herunder dets overordnede mål, integrerte retningslinjer og flaggskipinitiativer, ved å gi økonomisk støtte for å nå Unions mål om høy sysselsetting som er bærekraftig og av god kvalitet, sikre tilstrekkelig og anstendig sosial trygghet, bekjempe sosial utstøting og fattigdom samt forbedre arbeidsvilkårene.

2. Programmet skal løpe fra 1. januar 2014 til 31. desember 2020.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av regler og generelle prinsipper for hvordan medlemsstatene skal kontrollere Kommissjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- 2) «mikrokreditt» et lån på opptil 25 000 euro,
- 3) «svært liten bedrift» et foretak, herunder selvstendig næringsdrivende, som sysselsetter færre enn ti personer og med en samlet årsomsetning eller samlet årsbalanse som ikke overstiger 2 millioner euro, i samsvar med kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF⁽²⁾,
- 4) «mikrofinansiering» finansiering som omfatter garantier, mikrokreditt, egenkapital og egenkapitallignende midler til personer og svært små bedrifter som har vanskeligheter med å få tilgang til kreditt,
- 5) «sosial innovasjon» innovasjon som er sosial i både formål og midler, særlig i forbindelse med utvikling og gjennomføring av nye ideer (varer, tjenester og modeller), og som samtidig oppfyller sosiale behov og skaper nye sosiale forbindelser eller samarbeid, og som dermed er nyttig for samfunnet og styrker dets handlingsevne,

⁽²⁾ Kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter (EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36).

- 6) «nyskapende sosialpolitiske prosjekter» politiske tiltak som tilbyr et nyskapende svar på sosiale behov, gjennomført i liten skala og under vilkår som gjør det mulig å måle virkningen av dem, før de gjentas i større skala dersom resultatene er overbevisende.

Artikkel 3

Programmets struktur

1. Programmet skal bestå av følgende tre utfyllende deler:
  - a) Programdelen Progress som skal støtte utvikling, gjennomføring, overvåking og vurdering av Unionens ordninger og politikk nevnt i artikkel 1 og i relevant unionsrett, og som skal fremme en utforming av politikken som bygger på faktiske opplysninger, sosial innovasjon og sosiale framskritt i samarbeid med partene i arbeidslivet, organisasjoner fra det sivile samfunn samt offentlige og private organer.
  - b) Programdelen EURES som skal støtte virksomhet som utføres av det europeiske nettverket for arbeidsformidling, det vil si spesialisttjenester utpekt av EØS-statene og Det sveitsiske edsforbund, sammen med partene i arbeidslivet, andre arbeidsformidlere og andre berørte parter med henblikk på å utvikle informasjonsutveksling og -spredning samt andre former for samarbeid, som partnerskap over landegrensene, for å fremme frivillig geografisk mobilitet for arbeidstakere på like vilkår og bidra til høy sysselsetting som er bærekraftig og av god kvalitet.
  - c) Programdelen Mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap som skal øke tilgangen og tilgjengeligheten til finansiering for juridiske og fysiske personer i henhold til artikkel 26.
2. I tillegg til særlige bestemmelser i avdeling II får de felles bestemmelsene som er fastsatt i denne avdeling, anvendelse på alle de tre programdelene angitt i nr. 1 bokstav a), b) og c).

Artikkel 4

Generelle mål for programmet

1. Programmet skal ha følgende generelle mål:
  - a) Styrke eierskapet blant politiske beslutningstakere på alle nivåer og frambringe konkrete, samordnede og nyskapende tiltak på både unions- og medlemsstatsplan med hensyn til Unionens mål på områdene nevnt i artikkel 1, i nært samarbeid med både partene i arbeidslivet, organisasjoner fra det sivile samfunn og offentlige og private organer.
  - b) Støtte utviklingen av tilstrekkelige, tilgjengelige og effektive arbeidsmarkeder og systemer for sosial trygghet,

og bane vei for politiske reformer på områdene nevnt i nr. 1, særlig ved å fremme anstendig arbeid og anstendige arbeidsvilkår, en forebyggende kultur for helse og sikkerhet på arbeidsplassen, en sunnere balanse mellom yrkes- og privatliv og gode styringsmåter for sosiale mål, herunder tilnærming, samt gjensidig læring og sosial innovasjon.

- c) Sikre at unionsretten i spørsmål som gjelder områdene nevnt i nr. 1, anvendes effektivt og om nødvendig bidrar til å modernisere unionsretten i samsvar med prinsippene om anstendig arbeid og med hensyn til prinsippene om intelligent regulering.
  - d) Fremme arbeidstakernes frivillige geografiske mobilitet på like vilkår og gjøre det lettere å finne arbeid ved å utvikle inkluderende arbeidsmarkeder av høy kvalitet i Unionen, som er åpne og tilgjengelige for alle og samtidig overholder arbeidstakernes rettigheter i hele Unionen, herunder retten til fri bevegelighet.
  - e) Fremme sysselsetting og sosial integrasjon ved å øke tilgjengeligheten av og tilgangen til mikrofinansiering for sårbare personer som ønsker å starte en svært liten bedrift, samt for eksisterende svært små bedrifter, og ved å øke tilgangen til finansiering for foretak med et sosialt formål.
2. For å nå disse målene skal programmet i alle sine deler:
    - a) være særlig oppmerksom på sårbare grupper, for eksempel unge,
    - b) fremme likestilling mellom kvinner og menn, herunder ved integrering av likestillingsaspektet og eventuelt likestillingsbudsjettering,
    - c) bekjempe forskjellsbehandling på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller overbevisning, funksjonshemming, alder eller seksuell legning,
    - d) i forbindelse med fastsettelse og gjennomføring av Unionens politikk og virksomhet fremme høy sysselsetting som er bærekraftig og av god kvalitet, sikre tilstrekkelig og anstendig sosial trygghet, bekjempe langvarig arbeidsløshet, fattigdom og sosial utstøting.

Artikkel 5

Budsjett

1. Den finansielle rammen for gjennomføringen av programmet i tidsrommet 1. januar 2014 til 31. desember 2020 skal være på 919 469 000 euro i løpende priser.
2. Følgende veiledende prosentandeler skal tildeles de programdelene som angis i artikkel 3 nr. 1:
  - a) 61 % til programdelen Progress,

- b) 18 % til programdelen EURES,
- c) 21 % til programdelen Mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap.

3. Kommisjonen kan bruke opp til 2 % av den finansielle rammen nevnt i nr. 1 for å finansiere driftsutgifter til støtte for gjennomføringen av programmet.

4. Kommisjonen kan benytte seg av den finansielle rammen nevnt i nr. 1 for å finansiere faglig og/eller administrativ bistand, særlig i forbindelse med revisjon, utsetting av oversettelser, møter med sakkyndige samt informasjons- og kommunikasjonsvirksomhet til gjensidig nytte for Kommisjonen og støttemottakerne.

5. De årlige bevilgningene skal godkjennes av Europaparlamentet og Rådet innenfor grensene for den flerårige finansielle rammen.

Artikkel 6

Felles tiltak

Tiltak som er støtteberettiget i henhold til programmet kan gjennomføres sammen med andre unionsordninger, forutsatt at disse tiltakene innfrir målene i både programmet og de andre gjeldende ordningene.

Artikkel 7

Sammenheng og komplementaritet

1. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene sikre at virksomhet som utføres innenfor rammen av programmet, er i samsvar med og utfyller andre unionstiltak som de europeiske struktur- og investeringsfondene, som fastsatt i den felles strategiske rammen i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1303/2013⁽¹⁾, og særlig innen ESF.

2. Programmet skal utfylle øvrige unionsprogrammer uten at det berører disse programmene særlige framgangsmåter. De samme støtteberettigede kostnadene skal ikke medføre dobbel finansiering, og det skal utvikles en nær samvirking mellom programmet, øvrige unionsprogrammer og europeiske struktur- og investeringsfond, særlig ESF.

3. Virksomhet som får støtte gjennom programmet, skal etterkomme unionsretten og nasjonal rett, herunder regler for statsstøtte, og grunnleggende ILO-konvensjoner.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1303/2013 av 17. desember 2013 om fastsettelse av felles bestemmelser om Det europeiske fond for regionutvikling, Det europeiske sosialfond, utjevningsfondet, Det europeiske fond for utvikling av landdistriktene og Det europeiske hav- og fiskerifond som omfattes av den felles strategiske rammen, og om fastsettelse av alminnelige bestemmelser om Det europeiske fond for regionutvikling, Det europeiske sosialfond og utjevningsfondet (se EUT L 347 av 20.12.2013, s. 320).

4. Sammenheng og komplementaritet skal også sikres gjennom aktiv deltaking av lokale og regionale myndigheter.

Artikkel 8

Samarbeid med berørte organer

Kommisjonen skal opprette de nødvendige forbindelsene med Sysselsetningsutvalget, Komiteen for sosial trygghet, Den rådgivende komité for helse og sikkerhet på arbeidsplassen, gruppen av administrerende direktører med ansvar for arbeidsmarkedsforhold, og Den rådgivende komité for fri bevegelighet for arbeidstakere, for å sikre at de får regelmessige og passende opplysninger om framdriften når det gjelder gjennomføringen av programmet. Kommisjonen skal også underrette andre komiteer som behandler politikkområder, ordninger og tiltak av betydning for programmet.

Artikkel 9

Spredning av resultater og kommunikasjon

1. Kommisjonen skal underrette berørte parter i Unionen, herunder partene i arbeidslivet og organisasjoner fra det sivile samfunn, om resultatene av gjennomføringen av programmet og skal innby til drøftinger om dette.

2. Resultatene av de tiltakene som gjennomføres innenfor rammen av programmet, skal kommuniseres og spres regelmessig og på en egnet måte til Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen samt til partene i arbeidslivet og offentligheten slik at de gir størst mulig virkning, bærekraft og tilleggsverdi for Unionen.

3. Kommunikasjonsvirksomheten skal også bidra til å spre informasjon om Unionens politiske prioriteringer i den grad de er knyttet til denne forordnings generelle mål, og til å informere offentligheten om dette.

Artikkel 10

Finansielle bestemmelser

1. Kommisjonen skal forvalte programmet i samsvar med finansreglementet.

2. Tilskuddsavtalen skal angi hvilken del av Unionens finansielle bidrag som skal bygge på refusjon av støtteberettigede kostnader, og hvilken som skal bygge på faste satser, enhetskostnader eller engangsbeløp.

Artikkel 11

Vern av Unionens økonomiske interesser

1. Kommisjonen skal treffe egnede forebyggende tiltak for å sikre at Unionens økonomiske interesser vernes ved gjennomføring av tiltak som finansieres gjennom dette programmet, ved å iverksette tiltak for å hindre bedrageri, korrupsjon og annen ulovlig virksomhet gjennom virkningsfulle

kontroller og, dersom det påvises uregelmessigheter, gjennom inndrivelse av midler, fortrinnsvis ved motregning av urettmessig utbetalte beløp, og når det er hensiktsmessig, gjennom sanksjoner som er effektive, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende, i samsvar med artikkel 325 TEUV, rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁽¹⁾ og finansreglementet.

2. Kommisjonen eller dens representanter og Revisjonsretten skal ha myndighet til å utføre revisjon på grunnlag av dokumenter samt kontroller på stedet, hos alle mottakere av tilskudd, leverandører og underleverandører som har mottatt midler fra Unionen innenfor rammen av programmet.

3. Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF) kan i samsvar med bestemmelsene og framgangsmåtene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽²⁾ og rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽³⁾, gjennomføre undersøkelser, herunder kontroller på stedet og inspeksjoner, for å fastslå hvorvidt det har forekommet bedrageri, korrupsjon eller annen ulovlig virksomhet som påvirker Unionens økonomiske interesser i forbindelse med en avtale eller beslutning om tilskudd eller en kontrakt som er finansiert innenfor rammen av programmet.

4. Uten at dette berører nr. 1, 2 og 3 skal kontrakter, avtaler eller beslutninger om tilskudd som følger av gjennomføringen av dette programmet, inneholde bestemmelser som uttrykkelig gir Kommisjonen, Revisjonsretten og OLAF myndighet til å gjennomføre de revisjonene og undersøkelsene som angis i nevnte numre, i samsvar med deres respektive ansvarsområder.

Artikkel 12

Overvåking

Med henblikk på regelmessig overvåking av programmet og på eventuelle justeringer av de politiske prioriteringene og finansieringsprioriteringene skal Kommisjonen utarbeide en innledende kvalitativ og kvantitativ overvåkingsrapport som omfatter det første året, etterfulgt av tre rapporter som omfatter de påfølgende periodene hver på to år, og skal oversende disse rapportene til Europaparlamentet og Rådet. Rapportene skal også sendes til Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen til orientering. Rapportene skal omfatte resultatene av programmet og i hvilken grad prinsippene om likestilling mellom kvinner og menn og integrering av likestillingsaspektet er overholdt, samt hvordan spørsmål om

(1) Rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av De europeiske fellesskaps økonomiske interesser (EFT L 312 av 23.12.1995, s. 1).

(2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

(3) Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å verne De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2).

bekjempelse av forskjellsbehandling, herunder spørsmål om tilgjengelighet, er blitt behandlet gjennom programvirksomheten. Men sikte på større åpenhet skal rapportene gjøres tilgjengelige for offentligheten.

Artikkel 13

Vurdering

1. En foreløpig vurdering av programmet skal gjennomføres innen 1. juli 2017 for å måle, både kvalitativt og kvantitativt, hvilke framskritt som er gjort for å oppfylle programmets mål, for å behandle det sosiale miljøet i Unionen og alle større endringer som er innført i Unionens regelverk, for å fastslå om ressursene i programmet er brukt effektivt og for å vurdere programmets tilleggsverdi for Unionen. Resultatene av den foreløpige vurderingen skal framlegges for Europaparlamentet og Rådet.

2. Dersom vurderingen nevnt i nr. 1 i denne artikkel, eller en vurdering som er gjennomført i henhold til artikkel 19 i beslutning nr. 1672/2006/EF eller artikkel 9 i beslutning nr. 283/2010/EU, avdekker vesentlige mangler ved programmet, skal Kommisjonen ved behov og for å ta hensyn til resultatene av vurderingen, framlegge et forslag for Europaparlamentet og Rådet som omfatter hensiktsmessige endringer av programmet.

3. Før Kommisjonen framlegger forslag om en forlengelse av programmet etter 2020, skal den framlegge for Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen en vurdering av sterke og svake sider ved programmets konsept i tidsrommet 2014–2020.

4. Kommisjonen skal i ettertid og innen 31. desember 2022 vurdere hvilken virkning og tilleggsverdi programmet har for Unionen, og skal oversende en rapport med denne vurderingen til Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen. Rapporten skal gjøres tilgjengelig for offentligheten.

AVDELING II

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR PROGRAMDELENE

KAPITTEL I

Programdelen Progress

Artikkel 14

Tematiske avsnitt og finansiering

1. Programdelen Progress skal støtte tiltak i ett eller flere av de tematiske avsnittene som er oppført i bokstav a), b) og c). Gjennom hele programmets løpetid skal den veiledende fordelingen av bevilgningen fastsatt i artikkel 5 nr. 2 bokstav a) mellom de forskjellige avsnitt, overholde følgende minste prosentdel:

- a) Sysselsetting, særlig bekjempelse av arbeidsløshet blant unge: 20 %.
- b) Sosial trygghet, sosial integrasjon samt reduksjon og forebygging av fattigdom: 50 %.
- c) Arbeidsvilkår: 10 %.

Eventuelle gjenstående midler skal tildeles ett eller flere av de tematiske avsnittene nevnt i bokstav a), b) eller c), eller en kombinasjon av disse.

2. Fra den samlede bevilgningen til programdelen Progress og innenfor de forskjellige tematiske avsnittene skal 15–20 % brukes til å fremme nyskapende sosialpolitiske prosjekter som en metode for å prøve og vurdere nyskapende løsninger, med henblikk på å utvide bruken av dem.

Artikkel 15

Særlige mål

Utover de generelle målene som er fastsatt i artikkel 4, skal programdelen Progress ha følgende særlige mål:

- a) Utvikle og spre sammenlignende analytisk kunnskap av høy kvalitet for å sikre at Unionens politikk på områdene nevnt i artikkel 1 bygger på faktiske opplysninger og er relevante for behovene, utfordringene og vilkårene i de enkelte medlemsstatene og øvrige stater som deltar i programmet.
- b) Fremme en effektiv og inkluderende informasjonsutveksling, gjensidig læring og dialog om Unionens politikk på områdene nevnt i artikkel 1, på unionsplan og på nasjonalt og internasjonalt plan, for å bistå medlemsstatene og øvrige stater som deltar i programmet med å utvikle sin politikk, og medlemsstatene med å gjennomføre unionsretten.
- c) Yte økonomisk støtte for å prøve sosial- og arbeidsmarkedspolitisk innovasjon og eventuelt styrke hovedaktørens evne til å utforme og gjennomføre nyskapende sosialpolitiske prosjekter, og stille relevant kunnskap og sakkunnskap til rådighet.
- d) Yte økonomisk støtte til Unionens organisasjoner og nasjonale organisasjoner for å styrke deres evne til å utvikle, fremme og støtte gjennomføringen av Unionens ordninger og politikk nevnt i artikkel 1 samt relevant unionsrett.

Artikkel 16

Typer tiltak

Følgende typer tiltak kan finansieres av programdelen Progress:

1. Analysevirksomhet:

- a) Innsamling av data og statistikk idet det tas hensyn til både kvalitative og kvantitative kriterier samt utvikling av felles metoder, klassifiseringer, mikrosimuleringer, indikatorer og standardverdier for referansemåling, oppdelt etter kjønn og aldersgruppe der det er relevant.

b) Rundspøringer, undersøkelser, analyser og rapporter, herunder gjennom finansiering av nett av sakkyndige og utvikling av sakkunnskap om tematiske avsnitt.

c) Kvalitative og kvantitative vurderinger og konsekvensanalyser utført av både offentlige og private organer.

d) Overvåking og vurdering av innarbeidingen og anvendelse av unionsretten.

e) Forberedelse og gjennomføring av nyskapende sosialpolitiske prosjekter som en metode til prøving og vurdering av nyskapende løsninger med henblikk på å utvide bruken av dem.

f) Spredning av resultatene av denne analysevirksomheten.

2. Gjensidig læring, holdningsskapende arbeid og spredning:

a) Utveksling og spredning av god praksis, nyskapende metoder og erfaringer, fagfellevurderinger, referansemåling og gjensidig læring på europeisk plan.

b) Arrangementer, konferanser og seminarer i regi av Rådets formannskap.

c) Opplæring av rettsvesenets aktører og politikere.

d) Utarbeiding og offentliggjøring av veiledninger, rapporter og undervisningsmaterieell samt virksomhet knyttet til informasjon, kommunikasjon og mediedekning av initiativer som får støtte gjennom programmet.

e) Informasjons- og kommunikasjonsvirksomhet.

f) Utvikling og vedlikehold av informasjonssystemer med henblikk på å utveksle og spre opplysninger om Unionens politikk og regelverk og om arbeidsmarkedet.

3. Støtte med hensyn til:

a) Driftskostnader for de sentrale nettene på unionsplan, hvis virksomhet er knyttet til og bidrar til å nå målene i programdelen Progress.

b) Kapasitetsoppbygging av nasjonale forvaltninger og spesialisttjenester som medlemsstatene og tilbydere av mikrokreditt har utpekt som ansvarlige for å fremme den geografiske mobiliteten.

c) Opprettelse av arbeidsgrupper med nasjonale tjenestemenn som skal overvåke gjennomføringen av unionsretten.

- d) Sammenkopling av nett mellom spesialistorganer og andre relevante berørte parter, nasjonale, regionale og lokale myndigheter og arbeidsformidlinger på europeisk plan.
- e) Finansiering av observasjonssentre på europeisk plan, herunder for sentrale tematiske avsnitt.
- f) Utveksling av personale mellom nasjonale forvaltninger.

Artikkel 17

Unionens samfinansiering

Unionen kan bidra med samfinansiering når virksomhet innen programdelen Progress finansieres etter forslagsinnbydelse, men som en hovedregel med høyst 80 % av de samlede støtteberettigede utgiftene. Økonomisk støtte som overskrider dette taket, skal bare bevilges i behørig grunngitte unntakstilfeller.

Artikkel 18

Deltaking

1. Programdelen Progress skal være åpen for deltaging av
  - a) medlemsstater,
  - b) EØS-stater, i samsvar med EØS-avtalen, og EFTA-medlemsstater,
  - c) søkerstatene og mulige søkerstater i samsvar med de allmenne prinsippene og de allmenne vilkårene som er fastsatt i rammeavtalen inngått med dem om deres deltaging i unionsprogrammer.
2. Programdelen Progress skal være åpen for alle offentlige og/eller private organer, aktører og institusjoner, særlig
  - a) nasjonale, regionale og lokale myndigheter,
  - b) arbeidsformidlinger,
  - c) spesialistorganer i henhold til unionsretten,
  - d) partene i arbeidslivet,
  - e) ikke-statlige organisasjoner,
  - f) institusjoner for høyere utdanning og forskningsinstitutter,
  - g) eksperter på vurderinger og konsekvensanalyser,
  - h) nasjonale statistikkontorer,
  - i) media.

3. Kommisjonen kan samarbeide med internasjonale organisasjoner, og særlig med Europarådet, OECD, ILO, med andre FN-organer og med Verdensbanken.

4. Kommisjonen kan samarbeide med tredjestater som ikke deltar i programmet. Representanter fra disse tredjestatene kan delta i arrangementer av gjensidig interesse (som konferanser, arbeidsgrupper og seminarer), som finner sted i stater som deltar i programmet, og kostnadene ved deres deltaging kan dekkes av programmet.

KAPITTEL II

Programdelen EURES

Artikkel 19

Tematiske avsnitt og finansiering

Programdelen EURES skal støtte tiltak i ett eller flere av de tematiske avsnittene som er oppført i bokstav a), b) og c). Gjennom hele programmets løpetid skal den fastsatte veiledende fordelingen av bevilgningen fastsatt i artikkel 5 nr. 2 bokstav b) mellom de forskjellige avsnittene overholde følgende minste prosentdeler:

- a) Åpenhet om ledige stillinger, søknader og andre tilhørende opplysninger for søkere og arbeidsgivere: 32 %.
- b) Utvikling av tjenester for å rekruttere og ansette arbeidstakere gjennom formidling av ledige stillinger og jobbsøknader på unionsplan, særlig gjennom målrettede programmer for mobilitet: 30 %.
- c) Partnerskap over landegrensene: 18 %.

Eventuelle gjenstående midler skal tildeles ett eller flere av de tematiske avsnittene nevnt i bokstav a), b) eller c), eller en kombinasjon av disse.

Artikkel 20

Særlige mål

Utover de generelle målene som er fastsatt i artikkel 4, skal programdelen EURES ha følgende særlige mål:

- a) Sørge for at ledige stillinger, jobbsøknader og tilhørende opplysninger og råd samt alle tilknyttede opplysninger som levekår og arbeidsvilkår, gjøres tilgjengelig for både potensielle søkere og arbeidsgiverne. Dette skal oppnås gjennom utveksling og spredning av disse opplysningene på tverrnasjonalt og interregionalt plan og over landegrensene, ved bruk av standardskjemaer for samvirking for ledige stillinger og jobbsøknader og på andre hensiktsmessige måter, for eksempel ved individuell rådgivning og veiledning, særlig for lavt kvalifiserte arbeidstakere.

- b) Støtte ytingen av EURES-tjenester for rekruttering og ansettelse av arbeidstakere i sysselsetting som er bærekraftig og av god kvalitet, gjennom formidling av ledige stillinger og jobbsøknader. Støtten til EURES-tjenester skal omfatte forskjellige arbeidsformidlingsfaser, fra forberedelse for rekruttering til støtte etter ansettelse, for å hjelpe søkeren med å komme inn på arbeidsmarkedet; slike støttetjenester kan omfatte målrettede programmer for mobilitet med henblikk på å fylle ledige stillinger i en bestemt sektor, stat eller gruppe stater, eller i et bestemt yrke eller for særlige grupper arbeidstakere, for eksempel unge som er tilbøyelige til å være mobile, der det er blitt fastslått et klart økonomisk behov.

Artikkel 21

Typen tiltak

Programdelen EURES kan brukes til å finansiere tiltak for å fremme frivillig mobilitet for enkeltpersoner i Unionen, på like vilkår og for å fjerne hindringer for mobiliteten, særlig gjennom

- a) utvikling av og virksomhet innen EURES-partnerskap over landegrensene på anmodning av tjenester som har territorielt ansvar for grenseregioner,
- b) informasjon, rådgivning, formidlings- og rekrutterings-tjenester for grensearbeidstakere,
- c) utvikling av en flerspråklig digital plattform for formidling av ledige stillinger og jobbsøknader,
- d) utvikling av målrettede programmer for mobilitet etter forslagsinnbydelse, for å fylle ledige stillinger i tilfeller der mangler på arbeidsmarkedet er blitt fastslått, og/eller for å bistå arbeidstakere som er tilbøyelige til å være mobile, der det er blitt fastslått et klart økonomisk behov,
- e) gjensidig læring mellom EURES-aktører og opplæring av EURES-rådgivere, herunder rådgivere innenfor EURES-partnerskap over landegrensene,
- f) informasjons- og kommunikasjonsvirksomhet for å øke bevisstheten om fordelene med den geografiske mobiliteten og arbeidsmobiliteten generelt, og med EURES-virksomhet og -tjenester.

Artikkel 22

Unionens samfinansiering

Unionen kan bidra med samfinansiering når virksomhet innen programdelen EURES finansieres etter forslagsinnbydelse, men som en hovedregel med høyst 95 % av de samlede støtteberettigede utgiftene. Økonomisk støtte som overskrider dette taket, skal bare bevilges i behørig grunngitte unntakstilfeller.

Artikkel 23

Overvåking av mobilitetsmønstre

Men henblikk på å avdekke og forebygge negative virkninger i forbindelse med geografisk mobilitet internt i Unionen skal Kommisjonen sammen med medlemsstatene i samsvar med artikkel 12 i forordning (EU) nr. 492/2011 regelmessig overvåke mobilitetsstrømmer og -mønstre.

Artikkel 24

Deltaking

1. Programdelen EURES skal være åpen for deltaking av
  - a) medlemsstater,
  - b) EØS-statene i samsvar med EØS-avtalen, og Det sveitsiske edsforbund i samsvar med avtalen mellom Det europeiske fellesskap og dets medlemsstater på den ene side og Det sveitsiske edsforbund på den annen side⁽¹⁾ om fri bevegelse for personer.
2. Programdelen EURES skal være åpen for alle organer, aktører og institusjoner som er utpekt av en medlemsstat eller av Kommisjonen, og som oppfyller vilkårene for å delta i EURES som angitt i Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2012/733/EU. Disse organene, aktørene og institusjonene skal omfatte særlig
  - a) nasjonale, regionale og lokale myndigheter,
  - b) arbeidsformidlinger,
  - c) organisasjoner til partene i arbeidslivet og andre berørte parter.

KAPITTEL III

Programdelen Mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap

Artikkel 25

Tematiske avsnitt og finansiering

Programdelen Mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap skal støtte tiltak i ett eller flere av de tematiske avsnittene som er oppført i bokstav a) og b). Gjennom hele programmets løpetid skal den fastsatte veiledende fordelingen av bevilgningen fastsatt i artikkel 5 nr. 2 bokstav c) mellom de forskjellige avsnittene, overholde følgende minste prosentdel:

- a) Mikrofinansiering til sårbare grupper og svært små bedrifter: 45 %.
- b) Sosialt entreprenørskap: 45 %.

⁽¹⁾ EFT L 114 av 30.4.2002, s. 6.

Eventuelle gjenstående midler skal tildeles de tematiske avsnittene nevnt i bokstav a) eller b), eller en kombinasjon av disse.

Artikkel 26

Særlige mål

Utover de generelle målene som er fastsatt i artikkel 4, skal programdelen Mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap ha følgende særlige mål:

- a) Øke tilgangen og tilgjengeligheten til mikrofinansiering for
  - i) sårbare personer som har mistet eller står i fare for å miste jobben, eller har vanskelig for å komme inn eller komme inn igjen på arbeidsmarkedet, eller som risikerer sosial utstøting eller som er sosialt utstøtt, og som er dårlig stilt når det gjelder tilgangen til det konvensjonelle kredittmarkedet, og som ønsker å opprette og utvikle en egen svært liten bedrift,
  - ii) svært små bedrifter i både start- og utviklingsfasen, særlig svært små bedrifter som ansetter personer som nevnt i bokstav a).
- b) Bygge opp den institusjonelle kapasiteten hos tilbydere av mikrokreditt.
- c) Støtte utviklingen av det sosiale investeringsmarkedet og lette tilgangen til finansiering for foretak med et sosialt formål ved å stille egenkapital, egenkapitalignende midler, låneordninger og tilskudd på opp til 500 000 euro til rådighet for foretak med et sosialt formål som enten har en årsomsetning som ikke overstiger 30 millioner euro eller en samlet årsbalanse som ikke overstiger 30 millioner euro, og som ikke selv er et foretak for kollektiv investering.

For å sikre komplementaritet skal Kommissjonen og medlemsstatene innenfor deres respektive kompetanseområder nøye samordne disse tiltakene med dem som iverksettes innenfor rammen av utjevningspolitikken og nasjonal politikk.

Artikkel 27

Typer tiltak

Støtte til mikrofinansiering og foretak med et sosialt formål, herunder til institusjonell kapasitetsoppbygging, særlig gjennom de finansieringsordningene som er fastsatt i avdeling VIII i første del av finansreglementet, og tilskudd kan gis gjennom programdelen Mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap.

Artikkel 28

Deltaking

1. Deltaking i programdelen Mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap skal være åpen for offentlige og/eller private organer på nasjonalt, regionalt eller lokalt plan i de statene som er nevnt i artikkel 18 nr. 1, og som i disse statene omfatter

a) mikrofinansiering for personer og svært små bedrifter, og/eller

b) finansiering for foretak med et sosialt formål.

2. Kommissjonen skal sikre at programdelen er tilgjengelig, uten forskjellsbehandling, for alle offentlige og private organer i medlemsstatene.

3. For å nå ut til de endelige støttemottakerne og skape konkurransedyktige og levedyktige svært små bedrifter skal offentlige og private organer som utøver virksomhet som nevnt i nr. 1 bokstav a), samarbeide nært med organisasjoner, herunder organisasjoner fra det sivile samfunn, som representerer interessene til de endelige mottakerne av mikrokreditt, og med organisasjoner, særlig organisasjoner som mottar støtte fra ESF, og skal tilby veilednings- og opplæringsprogrammer for disse endelige støttemottakerne. I den forbindelse skal det sikres en tilstrekkelig oppfølging av støttemottakerne både før og etter at den svært lille bedriften ble opprettet.

4. Offentlige og private organer som utøver virksomhet nevnt i nr. 1 bokstav a), skal overholde høye standarder for styring, forvaltning og kundevern i samsvar med prinsippene i de europeiske reglene for god atferd ved yting av mikrokreditt, og skal ha som mål å hindre personer og foretak i å få for mye gjeld, for eksempel som følge av at de innvilges lån til svært høye renter eller på vilkår som sannsynligvis vil gjøre dem insolvente.

Artikkel 29

Finansielle bidrag

Bortsett fra tilfeller med felles tiltak skal bevilgningene til delprogrammet Mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap dekke den samlede kostnaden ved de tiltakene som gjennomføres ved hjelp av finansieringsordninger, herunder betalingsforpliktelser overfor finansformidlere, for eksempel tap i forbindelse med garantier, administrasjonsgebyrer til foretak som forvalter Unionens bidrag samt andre støtteberettigede kostnader.

Artikkel 30

Forvaltning

1. Med henblikk på å gjennomføre ordningene og tilskuddene nevnt i artikkel 27 kan Kommissjonen inngå avtaler med de foretakene som er oppført i artikkel 139 nr. 4 i finansreglementet, særlig Den europeiske investeringsbank og Det europeiske investeringsfond. Disse avtalene skal inneholde nærmere bestemmelser om gjennomføringen av de oppgavene som disse foretakene er tildelt, herunder bestemmelser som nærmere angir behovet for å sikre addisjonalitet og samordning med Unionens og medlemsstatenes nåværende finansieringsordninger, og for å fordele ressursene mellom medlemsstatene og de andre deltakende statene på en balansert måte. Finansieringsordninger i henhold til avdeling VIII i første del av finansreglementet kan anvendes gjennom et særlig investeringsverktøy som kan finansieres med midler fra programmet, andre investorer eller fra begge.

2. Det særlige investeringsverktøyet nevnt i nr. 1 kan blant annet tilby lån, egenkapital og risikodelingsordninger for mellommenn, eller direkte finansiering for foretak med et sosialt formål eller begge. Egenkapital kan blant annet ytes i form av åpen egenkapitalfinansiering, passive kapitalinteresser, lån til aksjeeiere og kombinasjoner av ulike typer egenkapitalfinansiering gjennom aksjer som utstedes til investorene.

3. Vilkårene, som for eksempel renter, for mikrokreditter som direkte eller indirekte støttes innenfor rammen av denne programdelen, skal gjenspeile fordelene ved støtten og kunne grunnlegges med hensyn til de underliggende risikoene og den faktiske utgiften i forbindelse med en kreditt.

4. I samsvar med artikkel 140 nr. 6 i finansreglementet skal årlige tilbakebetalinger som skapes gjennom en finansieringsordning, tildeles denne finansieringsordningen innen 1. januar 2024, mens inntekter skal inntas i Unionens alminnelige budsjett etter fradrag av administrasjonskostnader og gebyrer. For finansieringsordninger som allerede er blitt opprettet innenfor den flerårige finansielle rammen for tidsrommet 2007–2013, skal årlige tilbakebetalinger og inntekter skapt gjennom virksomhet som ble påbegynt i den foregående perioden, tildeles finansieringsordningen i nåværende periode.

5. Når de avtalene som er inngått med foretakene nevnt i nr. 1, utløper, eller etter investeringsperioden for det særlige investeringsverktøyet, skal utestående saldo til Unionen betales til Unionens alminnelige budsjett.

6. Foretakene nevnt i nr. 1 i denne artikkel og, når det er relevant, fondsforvalterne, skal inngå skriftlige avtaler med de offentlige og private organene som er nevnt i artikkel 28. I disse avtalene skal det fastsettes at de offentlige og private tjenesteyterne plikter å bruke de tilgjengelige ressursene innenfor programdelen Mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap i henhold til målene fastsatt i artikkel 26, og å framlegge opplysninger med henblikk på å utarbeide de årlige gjennomføringsrapportene som fastsatt i artikkel 31.

Artikkel 31

Gjennomføringsrapporter

1. Foretakene nevnt i artikkel 30 nr. 1 og, når det er relevant, fondsforvalterne, skal sende årlige gjennomføringsrapporter til Kommissjonen om den virksomheten som det er bevilget støtte til, den økonomiske gjennomføringen samt tildelingen av og tilgangen til finansiering og investering etter sektor, geografisk område og mottakertype. Disse rapportene skal også inneholde opplysninger om godkjente eller avviste søknader for hvert særlige mål og for de kontraktene som er inngått av de berørte offentlige og private organene, de finansierte tiltakene og resultatene av disse, herunder den sosiale virkningen, skaping av arbeidsplasser og bærekraft ved den tildelte støtten. Kommissjonen skal sende disse rapportene til Europaparlamentet til orientering.

2. Opplysningene i disse årlige gjennomføringsrapportene skal inngå i de toårige overvåkingsrapportene i henhold til artikkel 12. Disse overvåkingsrapportene skal omfatte de årlige

rapportene omhandlet i artikkel 8 nr. 2 i beslutning nr. 283/2010/EU, inneholde nærmere opplysninger om kommunikasjonsvirksomhet og opplysninger om komplementaritet med andre unionsordninger, særlig ESF.

AVDELING III

ARBEIDSPROGRAMMER OG SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 32

Arbeidsprogrammer

Kommissjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette arbeidsprogrammer som omfatter de tre programdelene. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 36 nr. 3.

Arbeidsprogrammet skal, når det er relevant, omfatte en løpende periode på tre år og skal inneholde en beskrivelse av de tiltakene som skal finansieres, framgangsmåtene for utvelging av tiltak som skal finansieres av unionen, geografisk dekning, målgruppe og en veiledende tidsplan for gjennomføringen. Arbeidsprogrammene skal også angi det beløpet som avsettes til hvert enkelt mål, og skal gjenspeile omfordelingen av midlene i samsvar med artikkel 33. Arbeidsprogrammene skal styrke programmets sammenheng ved å angi forbindelsene mellom de tre programdelene.

Artikkel 33

Omfordeling av midler mellom programdelene og til de enkelte tematiske avsnittene innenfor programdelene

Kommissjonen skal gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 34 for å omfordele midler mellom programdeler og til de enkelte tematiske avsnittene innenfor hver programdel som overstiger det veiledende beløpet som er fastsatt for hvert tilfelle med mer enn 5 % og opptil 10 %, dersom den sosioøkonomiske sammenhengen eller resultatene fra den foreløpige vurderingen nevnt i artikkel 13 nr. 1 krever det. Omfordelingen av midler til de tematiske avsnittene innenfor hver programdel skal gjenspeiles i de arbeidsprogrammene som er nevnt i artikkel 32.

Artikkel 34

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommissjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.

2. Kommissjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsaker nevnt i artikkel 33 i et tidsrom på sju år fra 1. januar 2014.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 33 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. Beslutningen om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommissjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.

5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 33 skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at Europaparlamentet og Rådet er gitt underretning om rettsakten, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommissjonen om at de ikke vil gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 35

Ytterligere gjennomføringstiltak

De tiltakene som er nødvendige for å gjennomføre programmet, som kriteriene for å vurdere programmet, herunder kriterier for kostnadseffektivitet og ordninger for spredning og overføring av resultater, skal vedtas i samsvar med rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 36 nr. 2.

Artikkel 36

Komitéprosedyre

1. Kommissjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 37

Overgangstiltak

Tiltakene nevnt i artikkel 4, 5 og 6 i beslutning nr. 1672/2006/EF som ble iverksatt før 1. januar 2014, skal fortsatt være

omfattet av nevnte beslutning. Med hensyn til disse tiltakene skal Kommissjonen bistås av komiteen nevnt i artikkel 36 i denne forordning.

Artikkel 38

Vurdering

1. Sluttvurderingen fastsatt i artikkel 13 nr. 4 i denne forordning skal omfatte den sluttvurderingen som er omhandlet i artikkel 9 i beslutning nr. 283/2010/EU.
2. Kommissjonen skal foreta en særlig sluttvurdering av delprogrammet Mikrofinansiering og sosialt entreprenørskap senest ett år etter utløpet av avtalene med foretakene.

Artikkel 39

Endringer av beslutning nr. 283/2010/EU

I beslutning nr. 283/2010/EU gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 5 skal nr. 4 lyde:

«4. Når ordningen utløper, skal utestående saldo overfor Unionen stilles til rådighet med henblikk på mikrofinansiering og støtte til foretak med et sosialt formål i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1296/2013 av 11. desember 2013 om Den europeiske unions program for sysselsetting og sosial innovasjon («EaSI»)(*).

(*) EUT L 347 av 20.12.2013, s. 238.»

- 2) I artikkel 8 utgår nr. 3 og 4.

Artikkel 40

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 11. desember 2013.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

V. LEŠKEVIČIUS

Formann